

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B120 din 23.03.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare, în scopul protejării mai eficiente a victimelor violenței în familie.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că o propunere legislativă care cuprindea soluții legislative asemănătoare celor cuprinse în prezentul proiect, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B771 din 07.02.2008, a fost avizată favorabil, cu observații și propuneri, cu avizul nr.241 din

4.03.2008. Menționăm că respectiva propunere legislativă a fost respinsă de către Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, în ședința din 26.05.2009.

3. Pentru rigoarea exprimării, precum și pentru redarea corectă a titlului actului normativ de bază, este necesară reformularea **titlului** proiectului, astfel:

„Lege **privind** modificarea și completarea Legii nr.217/2003 **pentru** prevenirea și combaterea violenței în familie”;

4. La **art.I**, pentru identificarea corectă și completă a actului normativ de bază, ținând seama și de faptul că, după intrarea sa în vigoare, Legea nr.217/2003 a suferit atât modificări, cât și completări, este necesară reformularea **părții introductive**, astfel:

„**Art.I**. - Legea nr.217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.367 din 29 mai 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”.

5. La **pct.1 al art.I**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, **partea dispozitivă** trebuie reformulată, astfel:

„1. După articolul 1 se introduce un nou articol, art.1¹, cu următorul cuprins:”.

6. La **pct.2 al art.I**, semnalăm că articolul care se dorește a fi introdus după art.2 nu poate fi marcat tot ca „art.2”, ci ca „**art.2¹**”. În plus, întrucât potrivit pct.3 al art.I, se are în vedere și introducerea art.2², este necesară, reformularea **părții dispozitive a pct.2**, astfel:

„2. După articolul 2 se introduc două noi articole, art.2¹ și art.2², cu următorul cuprins:”.

În continuare se vor reda normele propuse pentru **art.2¹ și 2²**. Pe cale de consecință, partea dispozitivă a **pct.3** urmează a fi eliminată, iar punctele subsecvente trebuie renumerotate.

7. Referitor la norma propusă pentru partea introductivă a **art.2¹**, astfel cum acesta este propus la **pct.2 al art.I**, semnalăm că noțiunile de „familie biologică”, familie „legală”, respectiv familie „de fapt” nu sunt consacrate în legislație. Precizăm că, potrivit art.1 alin.(3) din Codul familiei, familia are la bază căsătoria liber consimțită între soți, aceasta fiind unica semnificație legală a noțiunii de „familie”.

În plus, pentru corectitudinea exprimării și pentru claritatea normei, partea finală a textului trebuie reanalizată și reformulată, eventual prin referirea la „persoanele care locuiesc împreună și care au stabilit relații de încredere, îngrijire sau dependență”. Apreciem însă

că textul ar trebui să prevadă mai multe criterii pentru stabilirea cu precizie a sferei persoanelor avute în vedere de text.

Semnalăm, totodată, că partea introductivă a **art.2¹** ar trebui completată, în final, cu expresia „după cum urmează”, întrucât textul este urmat de o enumerare limitativă.

În ceea ce privește **lit.b)** a **art.2¹**, precizăm că, „uniunea liberă (concubinajul)” nu este reglementată de legislația în vigoare, astfel încât utilizarea acestei noțiuni trebuie reanalizată. Observația este valabilă și pentru **lit.i)**, cu referire la noțiunea de „concubin”.

În ceea ce privește **lit.f)** și **g)**, precizăm că, potrivit Codului familiei, tutela nu se instituie exclusiv cu privire la minor, ci și cu privire la persoanele puse sub interdicție, întrucât nu au discernământ pentru a se îngriji de interesele lor, din cauza alienației mintale ori debilității mintale. Este necesară, de aceea, reanalizarea normelor propuse.

La **lit.h)**, pentru claritatea reglementării, este necesar ca textul să prevadă în mod expres care anume „părinte” este avut în vedere.

8. La textul propus la actualul **pct.3 al art.I** pentru **art.2² alin.(2)**, pentru corelarea textului cu dispozițiile **art.2 alin. (2)** din actul normativ de bază, sugerăm reanalizarea soluției legislative și referirea nu numai la drepturile, ci și la **libertățile fundamentale** ale victimei.

La **art.2² alin.(4)**, pentru respectarea rigorilor stilului normativ, abrevierile **DMSSF** și **DGASPDC** trebuie scrise desfășurat, fiind necesară utilizarea denumirilor actuale ale instituțiilor cu atribuții în domeniu. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din proiect.

La **lit.b)**, semnalăm că, potrivit **art.279 alin.(2)** din Codul de procedură penală, plângerea prealabilă se poate adresa doar organului de cercetare penală sau procurorului, nu și instanței de judecată. Este necesară, de aceea, reformularea textului, astfel:

„**b)** organul de urmărire penală la care poate face plângere;”.

Totodată, apreciem că **art.2² alin.(4)** ar trebui să prevadă și obligația categoriilor de persoane avute în vedere de text de a informa victima cu privire la instanța la care poate face cererea în ceea ce privește aplicarea măsurii privind ordinul de protecție sau ordinul de restricție, după caz. Propunem, de aceea, completarea corespunzătoare a normei.

La **lit.c)**, pentru un plus de rigoare în exprimare, sugerăm următoarea formulare:

„c) condițiile și procedura prevăzute de lege privind acordarea asistenței juridice gratuite”.

9. La actualul **pct.4**, pentru rigoarea exprimării, abrevierea „Art.” trebuie redată sub forma „Articolele”.

10. La actualul **pct.5**, întrucât **art.III** din proiect dispune republicarea Legii nr.217/2003 cu renumerotarea textelor, elementele structurale nou introduse trebuie marcate prin utilizarea numărului elementelor structurale corespunzătoare celor din textul vechi după care se introduc, însoțite de un indice cifric. Astfel, noile capitole propuse a fi introduse după Capitolului I trebuie numerotate drept **Cap.I¹ - I⁴**, urmând să cuprindă **art. 7¹ - 7^{...}**.

Prin urmare, **partea dispozitivă a actualului pct.5** trebuie reformulată, astfel:

„... După Capitolul I se introduc patru noi capitole, **cap. I¹ - I⁴**, cu următorul cuprins:”.

Semnalăm, de asemenea, că în proiect nu este respectată consecutivitatea numerelor articolelor cuprinse în aceste capitole, întrucât după **art.30** urmează **art. 36 – 39**. Aceste elemente structurale trebuie renumerotate, iar trimiterile vor fi reanalizate în funcție de modificările operate.

Totodată, întrucât renumerotarea textelor se va realiza cu ocazia republicării, pentru a nu se crea confuzii, actualul **pct.6 al art.I** trebuie eliminat, păstrându-se numerotarea inițială a capitolelor din actul normativ de bază.

11. La **art.3**, propus la actualul **pct.5**, semnalăm că din redactarea normei nu rezultă cu claritate dacă denumirea măsurii este aceea de „ordin de protecție cu caracter provizoriu” sau „ordin de protecție”. Având în vedere faptul că în cuprinsul **art.12** este utilizată sintagma „ordin de protecție”, propunem reformularea părții introductive a **art.2**, astfel:

„**Art...** - Victima violenței în familie are dreptul să se adreseze instanței de judecată pentru a obține un ordin de protecție, instanța putând să dispună, cu caracter provizoriu, una sau mai multe dintre următoarele măsuri:”.

La **lit.c)**, este necesară eliminarea din text a referirii la „prestațiile sociale”, întrucât, potrivit **art.2** din Legea nr.47/2006 privind sistemul național de asistență socială, **prestațiile sociale** sunt o componentă a sistemului național de asistență socială, definit ca ansamblul de instituții și măsuri prin care **statul**, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, **colectivitatea locală** și

societatea civilă intervin pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale unor situații care pot genera marginalizarea sau excluderea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților.

12. La **art.4 alin.(2) lit.c)**, astfel cum este propus la actualul **pct.5**, pentru corectitudinea reglementării, sugerăm reformularea textului, astfel:

„c) reprezentantul **unei** organizații neguvernamentale cu activitate în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie, cu acordul victimei.”

13. La **art.5 alin.(2)**, apreciem că textul ar trebui să se refere la „asistența juridică a persoanei **față de care s-a solicitat luarea măsurii privind ordinul de protecție**”.

La **alin.(3) și (4)**, pentru respectarea rigorilor stilului normativ, verbele trebuie utilizate la timpul prezent, fiind necesară înlocuirea formelor verbale „va fixa” și „se va pronunța” cu „fixează”, respectiv „se pronunță”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din proiect.

14. La **art.6**, pentru asigurarea unei exprimări specifice stilului normativ, propunem reformularea părții de debut a normei, astfel:

„**Art....** - Instanța de judecată poate solicita informații de la organele de poliție ...”

Totodată, pentru unitate terminologică, sugerăm ca expresia „cu privire la existența faptei” să fie înlocuită cu sintagma „cu privire la existența **cazului de violență în familie**”.

În ceea ce privește norma din **teza a doua**, apreciem că aceasta ar trebui eliminată, întrucât nu stabilește în mod expres o altă amendă, astfel încât nu poate fi vorba decât de amenda judiciară reglementată în art.108¹ alin.(1) pct.2 lit.f) din Codul de procedură civilă. De altfel, reglementarea nici nu este completă, întrucât nu precizează expres termenul în care trebuie formulat răspunsul.

15. La **art.7 alin.(1)**, pentru corectitudinea exprimării și pentru un plus de rigoare în reglementare, propunem reformularea textului, astfel:

„(1) Hotărârea instanței este definitivă și executorie.”

La **alin.(2)**, sugerăm înlocuirea expresiei „pentru părțile prezente și procuror” cu sintagma „pentru părțile prezente și **pentru** procuror”.

16. La **art.8**, semnalăm că norma face referire la „ordinul de restricție”, deși are în vedere instituirea unei reguli privind **ordinul de protecție**. Este necesară, de aceea, reformularea corespunzătoare a

textului. Totodată, pentru asigurarea unei reglementări complete, propunem ca norma să prevadă, în mod expres, că cererea de revocare a ordinului de protecție se adresează **instanței de judecată care a dispus măsura.**

17. Pentru o mai bună sistematizare a normelor, propunem ca dispozițiile cuprinse în **art.10 și 11** să fie inserate după art.3, astfel cum e propus la pct.5 al art.I. Totodată, pentru un plus de rigoare în exprimare, propunem următoarea reformulare a textului de la actualul art.11:

„**Art.....** - Cererile prevăzute la art.... sunt de competența judecătoreiei de la domiciliul sau de la reședința victimei.”

18. La actualul **art.12 alin.(2)**, pentru un plus de rigoare normativă, expresia „respectarea hotărârii” trebuie înlocuită cu sintagma „respectarea hotărârii prevăzute la alin. (1)”.

19. La actualul **art.13**, semnalăm că definirea naturii juridice a ordinului de restricție drept „măsură de siguranță specială” nu poate fi acceptată, întrucât, din ansamblul reglementării acestei instituții rezultă că acesteia nu îi sunt aplicabile regulile privind măsurile de siguranță prevăzute în Titlul VI al Codului penal.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.111 alin.(3) din Codul penal, coroborat cu art.118¹, măsurile de siguranță se pot lua chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă, cu excepția măsurilor prevăzute în art.112 lit.d) - interzicerea de a se afla în anumite localități și în art.112 lit.g¹) - interdicția de a reveni în locuința familiei pe o perioadă determinată, a căror aplicare este condiționată de condamnarea făptuitorului la pedeapsa închisorii de cel puțin un an.

Or, luarea măsurii privind ordinul de restricție, prevăzută în proiect, este posibilă în faza de urmărire penală și în faza de judecată, măsura încetând de drept, potrivit art.24, la expirarea termenelor prevăzute de lege sau stabilite de instanță ori în caz de scoatere de sub urmărire penală, de încetare a urmăririi penale, de încetare a procesului penal sau de achitare.

Prin aceste caracteristici, ordinul de restricție se deosebește în mod fundamental de măsurile de siguranță reglementate de Codul penal.

Pe de altă parte, pentru un plus de rigoare în reglementare, apreciem că este necesară eliminarea **lit.e)** a actualului **art.13**, întrucât obligațiile care pot fi impuse învinutului sau inculpatului trebuie prevăzute **în mod expres de lege.**

În plus, ar trebui eliminată și norma din **alin.2**, nemarcat ca atare în proiect, întrucât textul se referă în mod greșit la posibilitatea luării de către instanță a uneia sau mai multor măsuri. De fapt, instanța poate lua doar măsura privind ordinul de restricție, prin care îi impune învinutului sau inculpatului respectarea uneia ori mai multor obligații.

Având în vedere observațiile de mai sus, precum și pentru un plus de rigoare în exprimare, propunem reformularea părții introductive a **art.13**, astfel:

„**Art.....** - Ordinul de restricție reprezintă măsura specială prin care instanța impune învinutului sau inculpatului care a săvârșit o infracțiune împotriva unui membru de familie să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:”.

Având în vedere introducerea în definiția noțiunii de ordin de restricție a referirii la „învinutul sau inculpatul care a săvârșit o infracțiune împotriva unui membru de familie”, norma din actualul **art.14** trebuie eliminată.

20. La actualul **art.15**, pentru un plus de rigoare în exprimare, precum și pentru corelare cu prevederile actualului **art.13**, sugerăm reformularea normei, astfel:

„**Art.....** - Măsura privind ordinul de restricție poate fi luată față de persoana prevăzută la **art.13**, în una din următoarele situații:

a) există date sau indicii care justifică temerea că învinutul sau inculpatul va săvârși o altă infracțiune împotriva unui membru de familie;

b) există date sau indicii că rămânerea învinutului sau a inculpatului în apropierea victimei prezintă un pericol concret pentru aceasta și pentru ordinea publică”.

21. La actualul **art.16 alin.(1)** propunem eliminarea din finalul textului, ca superfluă, a expresiei „atunci când se constată existența oricăreia dintre condițiile prevăzute în **art.15 lit.a) - d)**”, mai ales că **art.15** nu cuprinde decât **lit.a)** și **b)**.

La **alin.(2)**, întrucât din ansamblul reglementării rezultă că măsura privind ordinul de restricție poate fi aplicată de instanță și în faza de judecată, textul ar trebui reformulat, astfel:

„**(2)** În cursul urmăririi penale, instanța de judecată competentă să se pronunțe asupra ordinului de restricție este instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.”

Totodată, pentru o mai bună sistematizare a normelor, sugerăm ca norma din actualul **art.25**, referitoare la componența completului de judecată, să fie prevăzută ca un alineat distinct al **art.16**.

22. La actualul **art.17**, apreciem că norma din finalul textului este formulată în termeni mult prea generali, din redactarea propusă nereieșind cu suficientă claritate care anume „alte aspecte” privind persoana față de care se ia respectiva măsură pot fi avute în vedere de instanță.

Totodată, precizăm că nu este corectă calificarea măsurii privind ordinul de restricție drept o „măsură preventivă”. Sugerăm, de aceea înlocuirea, în finalul textului, a expresiei „măsura preventivă” cu expresia „această măsură”.

23. La actualul **art.18 alin.(1)**, pentru un plus de rigoare normativă, propunem următoarea formulare a textului:

„**Art.18. - (1)** Instanța de judecată se pronunță asupra măsurii privind ordinul de restricție, de urgență, în camera de consiliu, fără citarea părților”.

La **alin.(2)**, pentru rigoarea exprimării, sintagma „Acest ordin” trebuie înlocuită cu expresia „Măsura privind ordinul de restricție”.

24. La actualul **art.19**, precizăm că din redactarea normei nu rezultă expres situația avută în vedere de inițiator, care a determinat utilizarea sintagmei „chiar dacă agresorul este titular al dreptului de proprietate”. Întrucât numai lit.a) și b) ale art.13 reglementează măsuri care sunt în legătură cu domiciliul victimei, textul ar trebui reformulat, astfel:

„**Art.... -** Instituirea ordinului de restricție prin care se impune inculpatului obligația prevăzută la art.13 lit.a) și/sau lit.b) se poate dispune de către instanță chiar dacă învinuitul sau inculpatul este titularul dreptului de proprietate asupra locuinței.”

25. La actualul **art.20 alin.(2)**, semnalăm că durata ordinului de restricție ar trebui să curgă **de la data pronunțării încheierii**, în cazul în care învinuitul sau inculpatul a fost prezent la pronunțare, și **de la data comunicării**, în cazul în care pronunțarea s-a făcut în lipsa acestuia.

26. La actualul **art.21**, pentru asigurarea unei reglementări corecte și complete, sugerăm reformularea textului, astfel:

„**Art...** - Măsura privind ordinul de restricție, se pune în executare prin comunicarea copiei de pe dispozitivul încheierii organului de poliție în a cărui rază teritorială locuiește învinuitul sau inculpatul. Comunicarea se face în cel mult 24 de ore de la pronunțare”.

Precizăm că din textul propus a fost eliminată referirea la termenul de punere în executare a încheierii prin care s-a dispus luarea măsurii privind ordinul de restricție, întrucât această normă nu este

corelată cu dispozițiile art.22. Într-adevăr, în timp ce art.21 prevede punerea în executare în termen de 48 de ore de la primire, potrivit art.22 acest lucru se face „de îndată”. Se impune, de aceea, corelarea textelor.

27. La actualul **art.22**, semnalăm că textul trebuie să se refere la punerea în executare „**a încheierii**”, și nu „a hotărârii”.

Pe de altă parte, precizăm că punerea în executare a încheierii „prin evacuarea din locuința familiei” **a învinuitului sau a inculpatului** nu poate avea în vedere decât situația în care, prin încheiere, acestuia i-a fost impusă obligația prevăzută la art.13 lit.a) sau b).

28. La actualul **art.23**, semnalăm că textul ar trebui să prevadă în mod expres cine anume poate să sesizeze instanța cu privire la revocarea măsurii, putând fi avut în vedere, eventual, și procurorul. Propunem, de aceea, reformularea textului, astfel:

„**Art...** - Când temeiurile care au impus luarea măsurii privind ordinul de restricție au încetat, instanța care a pronunțat luarea măsurii, la cererea persoanei cu privire la care s-a luat măsura, revocă această măsură.

(2) Revocarea poate fi cerută și de procuror”.

Precizăm că sesizarea instanței „din oficiu” nu poate fi realizată, în lipsa reglementării exprese a unei proceduri privind verificarea periodică de către instanță a motivelor care au stat la baza luării măsurii. Totodată, apreciem că textul ar trebui completat cu norme privind procedura de judecată a cererii de revocare.

29. La actualul **art.24**, întrucât durata maximă a măsurii ordinului de restricție este prevăzută la art.20 alin.(1), apreciem că **lit.a)** ar trebui reformulată, astfel:

„**a)** la expirarea termenului stabilit de instanță ori a termenului prevăzut la art.20 alin(1);”.

30. La actualul **art.26**, menționăm că măsura arestării preventive este reglementată de art.148 - 160^b din Codul de procedură penală. În plus, precizăm că măsura privind ordinul de restricție poate fi dispusă și față de învinuit, nu numai față de inculpat. Se impune, de aceea, reanalizarea normei.

31. Semnalăm că, pentru o mai bună sistematizare a normelor, dispozițiile cuprinse în actualele **art.27, 28, 29 și 30** ar trebui să fie cuprinse în cadrul unui capitol sau a unei secțiuni distincte, întrucât nu prevăd reguli aplicabile exclusiv măsurii privind ordinul de restricție.

În sens larg, aceste dispoziții pot fi subsumate noțiunii de „alte măsuri de protecție a victimelor violenței în familie”.

În ceea ce privește conținutul normelor din actualele **art.27 și art.28**, semnalăm următoarele:

a) La **art.27**, pentru asigurarea unei reglementări complete, este necesar ca textul să se refere la „organul de **urmărire penală** sesizat în orice mod despre săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute în prezenta lege”, întrucât pentru unele dintre aceste infracțiuni urmărirea penală se realizează, în mod obligatoriu, de către procuror.

b) La **art.28**, precizăm că textul are în vedere două situații distincte, și anume „constatarea săvârșirii unei infracțiuni” și „punerea în executare a ordinului de restricție”, în care competența aparține organului de urmărire penală, respectiv organului de poliție. Se impune, de aceea, reformularea corespunzătoare a normei.

Pe de altă parte, semnalăm că referirea la „autorizarea instanței”, din teza a doua a **art.28**, este lipsită de eficiență, în lipsa reglementării procedurii de obținere a acestei autorizări. Propunem, de aceea, completarea proiectului cu dispoziții în acest sens.

32. La actualul **art.36**, pentru un plus de rigoare în reglementare, propunem reformularea textului, astfel:

„**Art...** - Nerespectarea încheierii prin care s-a dispus luarea măsurii privind ordinul de restricție constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârilor judecătorești și se sancționează potrivit art.271 alin.(...) din Codul penal”.

33. La actualul **art.37**, pentru rigoarea reglementării, finalul textului trebuie reformulat, astfel: „... reinsertia socială a persoanelor condamnate pentru săvârșirea unor infracțiuni împotriva membrilor de familie”.

34. La actualul **art.39 alin.(3)**, finalul textului trebuie reformulat, astfel: „... Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare”.

35. Potrivit uzanței în redactarea actelor normative, dispoziția de la actualul **pct.7 al art.I**, prin care în cuprinsul actului normativ de bază sunt înlocuite unele expresii trebuie plasată în finalul art.I, ca punct distinct al acestui articol, în următoarea formulare:

„... În tot cuprinsul legii, sintagma «asistenți familiari» va fi înlocuită cu sintagma «asistenți sociali»”.

Referitor la cea de a doua dispoziție din cuprinsul actualului **pct.7**, privind modificarea **art.12**, aceasta trebuie să constituie un punct distinct al **art.I**, cu următoarea parte dispozitivă:

„... Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În ceea ce privește terminologia utilizată în cuprinsul **art.12**, menționăm că aceasta nu mai este de actualitate: astfel, în **art. 8 alin. (1)** din textul original, figura denumirea de „Agenția Națională pentru Protecția Familiei”, abreviată ca „agenția”. Acest articol a fost abrogat prin **Legea nr.329/2009**, iar atribuțiile instituției amintite au fost preluate de **Autoritatea Națională pentru Protecția Familiei și a Drepturilor Copilului**, organizată prin **Hotărârea Guvernului nr.1385/2009**.

În concluzie, nu se mai justifică păstrarea denumirii de „agenție” în cuprinsul **art.12**, fiind necesară înlocuirea acesteia cu „**Autoritatea Națională pentru Protecția Familiei și a Drepturilor Copilului**”.

36. La actualul **pct.8 al art.I**, pentru claritatea exprimării propunem următoarea redactare:

„... Capitolul V, cuprinzând articolele 19 – 22, se abrogă.”.

37. La actualul **pct.9 al art.I**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, partea dispozitivă trebuie reformulată, astfel:

„... Alineatul (8) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

38. La actualul **pct.10 al art.I**, apreciem că modificarea denumirii actuale a Capitolului VIII - Sancțiuni - nu este necesară, chiar și în condițiile introducerii în cuprinsul acestuia a unui nou articol în care se prevede o infracțiune. În plus, noua denumire nu este conformă uzanțelor de tehnică legislativă, potrivit cărora capitolele cu un conținut asemenea sunt intitulate fie „Infracțiuni și contravenții”, fie „Sancțiuni”.

Ca urmare, propunem eliminarea din proiect a dispoziției de modificare a titlului cap.VIII.

În ceea ce privește exprimarea intenției de introducere a unui nou articol, aceasta se va realiza după cum urmează:

„... După articolul 28, în cadrul Capitolului VIII, se introduce un nou articol, **art. 28¹**, cu următorul cuprins:”.

39. La actualul **pct.10 al art.I**, cu referire la norma propusă pentru **art.28¹ alin.(1)**, semnalăm că, potrivit textului propus, constituie infracțiune inclusiv fapta părintelui de a interzice minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani să efectueze actele de dispoziție mărunte (cumpărare de rechizite școlare, dulciuri și alte asemenea), permise

celui lipsit de capacitatea de exercițiu¹. Se impune, de aceea, reanalizarea soluției legislative propuse.

40. Semnalăm că norma din **art.II** trebuie să fie prevăzută în cuprinsul Legii nr.217/2003, întrucât prevederile acestui act normativ urmează a se completa cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală, iar nu prevederile actului normativ modificator.

Propunem, de aceea, completarea **art.I** cu un nou punct, cu următoarea parte introductivă:

„.... După articolul 30, în cadrul Capitolului IX, se introduce un nou articol, art.30¹, cu următorul cuprins:”.

În continuare se va reda norma din cuprinsul actualului **art.II**.

41. La actualul **art.III**, care va deveni **art.II**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, textul trebuie reformulat, astfel:

„**Art.II.** - Legea nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.367 din 29 mai 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 399/9.04.2010

¹ Gheorghe Beleiu, *Drept civil român*, Casa de editură și presă „Șansa” SRL, București, 1999

L. nr. 217/2003

M. Of. nr. 367/29 mai 2003

Lege pentru prevenirea și combaterea violenței în familie

promulgată prin D. nr. 314/2003 M. Of. nr. 367/29 mai 2003
 Decret privind promulgarea Legii pentru prevenirea și
 combaterea violenței în familie

2 modificări prin O.U.G. nr. 64/2003 M. Of. nr. 464/29 iun. 2003
 Ordonanță de urgență pentru stabilirea unor măsuri privind
 înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor
 structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a
 ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației
 publice centrale și a unor instituții publice
 aprobată cu modificări prin L. nr. 194/2004 M. Of. nr. 486/31 mai 2004

3 modificări prin O.G. nr. 95/2003 M. Of. nr. 13/8 ian. 2004
 Ordonanță privind modificarea și completarea Legii nr.
 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie
 aprobată prin L. nr. 180/2004 M. Of. nr. 457/21 mai 2004

4 modificări prin L. nr. 180/2004 M. Of. nr. 457/21 mai 2004
 Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 95/2003
 privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru
 prevenirea și combaterea violenței în familie

5 modificări prin L. nr. 194/2004 M. Of. nr. 486/31 mai 2004
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
 nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea,
 organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din
 cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor
 organe de specialitate ale administrației publice centrale și a
 unor instituții publice

modifică art. 8 alin. (1)

*modifică art.7 alin. (2), art.8 alin. (1) și
 alin. (4), art.9, art.10 alin. (2) și (3),
 art.11, art.12 alin. (3), art.15, art.16 alin.
 (2), titlul cap VI, cap.VI cu art. 23 - 25 4;
 introduce alin. (f_1) la art.1, alin. (5), (6),
 (7) și (8) la art.8, art.11_1, alin. (4) la
 art.12; abrogă art.31 alin. (1)*

aprobă O.G. nr. 95/2003

aprobă cu modificări O.U.G. nr. 64/2003

399

Lege privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional

abrogă, la data intrării în vigoare a hotărârilor Guvernului privind înființarea, organizarea și funcționarea noilor entități rezultate din reorganizarea autorităților și instituțiilor publice prevăzute în anexele nr. 1 și 2, art. 8-11, art. 11_1, art. 29 alin. (1) lit. b)

De la data intrării în vigoare a hotărârilor Guvernului privind înființarea, organizarea și funcționarea noilor entități rezultate din reorganizarea autorităților și instituțiilor publice prevăzute în anexele nr. 1 și 2, în cuprinsul actelor normative în vigoare, următoarele expresii și denumiri se înlocuiesc după cum urmează: a) sintagmele "Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor" și "Centrul Național de Administrare a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor" se înlocuiesc cu sintagma "Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date"; b) sintagma "Institutul Național de Administrație" se înlocuiește cu sintagma "Agenția Națională a Funcționarilor Publici"; c) sintagmele "Administrația Națională a Rezervelor de Stat" și "Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale" se înlocuiesc cu sintagma "Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale"; d) sintagma "directorul general al Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "directorul Arhivelor Naționale"; e) sintagma "directorii direcțiilor județene ale Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "șefii serviciilor județene ale Arhivelor Naționale"; f) sintagma "direcțiile județene ale Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "serviciile județene ale Arhivelor Naționale", respectiv sintagma "Direcția Municipiului București a Arhivelor Naționale" se înlocuiește cu sintagma "Serviciul Municipiului București al Arhivelor Naționale"; i) sintagma "Oficiul Național al Monumentelor Istorice" și sintagma "Institutul Național al Monumentelor Istorice" se înlocuiesc cu sintagma "Institutul Național al Patrimoniului"; k) sintagma "Centrul European de Cultură Sinaia" se înlocuiește cu sintagma "Centrul de Pregătire Profesională în Cultură"; l) sintagma "Centrul de Consultanță pentru Programe Culturale Europene" și sintagma "Centrul de Studii și Cercetări în Domeniul Culturii" se înlocuiesc cu sintagma "Centrul de Cercetare și Consultanță în Domeniul Culturii"; o) sintagma "Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar" se înlocuiește cu sintagma "Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București"; s) sintagma "Agenția de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială" se înlocuiește cu sintagma "Oficiul de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială"; ș) sintagma "Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului" se înlocuiește cu sintagma "Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc"; t) sintagma "Agenția Română pentru Investiții Străine" se înlocuiește cu sintagma "Centrul Român pentru Promovarea Comerțului și Investițiilor Străine".